



Monimuotoisuuden turvaaminen taimikonhoidossa

Taloustmetsien luonnonhoito on metsäluonnon monimuotoisuuden säilyttämistä ja lisäämistä metsänhoidon yhteydessä. Hyvin hoidettu monimuotoinen ja sekapuustoinen metsä on tuottava ja se pystyy paremmin sopeutumaan myös ääreneviin sääilmiöihin ja kasvaviin tuhoriskeihin. Pienetkin luonnonhoidon teot ovat tärkeitä.

Valtaosalle taimikoista tehdään kaksi taimikonhoitoa, jotka ovat taimikon varhaisperkaus ja taimikonharvennus. Ajoissa tehdyt hoitotyöt maksavat jatkossa itsensä takaisin kasvaneina puukauppatuloina.

Tiesithän! Taimikonhoidon toteutukseen voit hakea Metsäkeskukselta tukea.



Taimikonhoito	Taimikon varhaisperkaus	Taimikonharvennus
Milloin?	Yleensä kuusen tai männyn istutuslalla noin 1 metrin pituudessa (taimien ikä 4–6 vuotta)	Männikkö 5–7 m, tiheä kylvetty tai luontainen männikkö 3–4 m, kuusi 3–4 m, rauduskoivu 4–5 m pituudessa.
Mitä?	Poistetaan kasvatettavien puulajien kanssa kilpailevaa puustoa tai vesakkoa.	Puusto harvennetaan sopivaan taimitiheyteen ja valittuun puulajisuhteeseen.
Miksi?	<ul style="list-style-type: none">• Varmistetaan metsän uudistamisen onnistuminen• Keskitetään kasvu haluttuihin puulajeihin• Turvataan taimien kasvuun lähtö	<ul style="list-style-type: none">• Lisätään puiden kasvutilaa• Parannetaan metsän tuottavuutta• Nopeutetaan jäävän puuston järeytymistä• Ylläpidetään metsikön elinvoimaisuutta

Näin voit turvata monimuotoisuutta taimikonhoidossa:

- Säädä suojatiheikköjä.
- Pyri sekapuustoiseen taimikkoon.
- Säilytä puulajivaihtelu jättämällä myös metsätaloudellisesti vähäarvoisia puita.
- Jätä hoitamatta hakkuussa jätetyt säästöpuuryhmät ja niiden alikasvos.
- Jätä käsittelemättä vesien suojavyöhykkeet tai hoida niitä lehtipuustoa suosien.
- Jätä puustoa ja pensaita eri puulajeista soiden reunojen vaihtumisvyöhykkeille.
- Jätä etenkin lehtipuustoa ja pensaita peltojen reunavyöhykkeille.
- Säilytä erityisten lajesiintymien ja luontokohteiden luonnontilaisuus.

Käsittelemättä jäävät tiheiköt ja suojavyöhykkeet turvaavat luontoarvoja ja pienentävät taimikonhoidon kustannuksia.



Säästä taimikonhoidossa suojatiheikköjä

Jätä raivaamatta tiheikköjä, jotka tarjoavat suojaa ja ravintoa monille metsälajeille, etenkin metsäkanalinnuille. Suojatiheikön koko voi vaihdella muutaman puun ryhmästä laajempaan puustoryhmään. Monipuolinen puu- ja pensaslajisto lisää tiheikön luontoarvoja.

- Suojaa tarjoava kuusi on tiheikön tärkein puulaji.
- Varvukon marjat ja marjovat puut antavat ravintoa.
- Kosteat painanteet, kalliokumpareet ja vaihtumisvyöhykkeet ovat hyviä tiheikön paikkoja.
- Hehtaarille mahtuu 4–5 tiheikköä. Jätä tiheikkö raivaussahan tankillista kohden.
- Tiheiköistä voi kehittyä tulevaisuuden säästöpuuryhmiä.
- Tiheiköt eivät vaikuta haettavaan hoitotukeen, jos niitä on alle 10 prosenttia hoitokohteen pinta-alasta.



Säästä taimikoihin lehtipuustoa, pyri sekapuustoisuuteen

Tavoittele havupuutaimikossa lehtipuuston osuudeksi kasvupaikasta riippuen 10–20 prosentin osuutta runkoluvusta. Sekapuustoisuus ylläpitää metsän elinvoimaisuutta, monimuotoisuutta ja maisemallista arvoa sekä vähentää tuhoriskejä. Myös riista hyötyy sekametsistä.



- Säilytä aina lehtipuustoa havupuuvaltaisissa metsiköissä.
- Jätä kuusikoihin mäntyjä ja männiköihin kuusia.
- Säästä katajaa, pihlajaa, haapoja, leppää, jaloja lehtipuita, raitoja ja pajupensaita.
- Sekapuustoisuudella voit minimoida ilmastomuutoksen tuomia riskejä.

Lisätietoja talousmetsien luonnonhoidosta:
metsakeskus.fi/hankkeet/monimetsa

Monimetsä-hanketta toteuttavat Suomen metsäkeskus ja Tapio yhdessä Metsäteollisuus ry:n, MTK ry:n ja Koneyrittäjät ry:n kanssa. Hanke on osa kansallista metsästrategiaa ja sitä rahoittaa maa- ja metsätalousministeriö.